

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของอุตสาหกรรม SME ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

รัฐได้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการพัฒนาประเทศจึงได้มีแนวคิดเพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของประเทศ พ.ศ. 2545-2549 โดยได้กำหนดจุดเน้นของยุทธศาสตร์เฉพาะประเด็นหลักที่จำเป็นต้องเร่งรัดดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จ 4 ประการคือ

1. การแก้ปัญหาเร่งด่วนในปัญหาหลักด้านการเงินและการตลาด
2. การสร้างและปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานและบริการภาครัฐให้มีความพร้อม
3. ยกกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้รัฐวิสาหกิจและขนาดย่อมเติบโต

อย่างยั่งยืน

4. แก้ไขปัญหาและวางรากฐานเพื่อให้เกิดการเติบโตเฉพาะกลุ่มที่สำคัญอื่น

ประกอบด้วย วิสาหกิจส่งออก การสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ และวิสาหกิจชุมชน

เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและส่งผลต่อการพัฒนา รัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์โดนเริ่มจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญต่อเศรษฐกิจในภูมิภาคและท้องถิ่นให้สามารถปรับตัวและดำเนินการได้ในด้านการตลาดตามวิธีการสมัยใหม่ ให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาคและตลาดโลกได้อย่างยั่งยืน

แม้จะมีหน่วยงานของรัฐให้การส่งเสริมวิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจชุมชนอยู่จำนวนมากไม่น้อยแต่ก็เป็นไปในลักษณะของการช่วยเหลือมากกว่าการพัฒนาสภาพแวดล้อมของธุรกิจอย่างเป็นระบบและจริงจัง ยังขาดการประสานเชื่อมโยงนโยบาย นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากการมองข้ามความสำคัญของวิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจชุมชน ซึ่งเป็นแหล่งสร้างงานอันจะช่วยกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค

การแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรม SMEs

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรม SMEs ออกเป็นหลายประเภท ตามลักษณะของประเภทงาน โดยอาศัยการแบ่งประเภทตามการแบ่งสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวง

อุตสาหกรรมที่ได้จัดกลุ่มอุตสาหกรรมออกเป็น 14 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
2. กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง
3. กลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วนประกอบรถยนต์
4. กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
5. กลุ่มเหล็กและเหล็กกล้า
6. กลุ่มเซรามิกส์และแก้ว
7. กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ
8. กลุ่มอาหารและเครื่องคั้น
9. กลุ่มไม้และเครื่องเรือน
10. กลุ่มยางพาราและผลิตภัณฑ์
11. กลุ่มปิโตรเคมีและก๊าซ
12. กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก
13. กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์
14. กลุ่มก่อสร้าง

ปัญหาและความต้องการของอุตสาหกรรม SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

เนื่องจากสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองในยุคปัจจุบัน มีผลกระทบต่อกระบวนการทำธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคเทคโนโลยีข่าวสารและโทรคมนาคมล้วนอิทธิพลต่อการทำธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลาย ๆ ประการ เช่น

1. การสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากขาดความสามารถในเชิงเทคโนโลยี ความสามารถในการทำนวัตกรรม ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ความจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เนื่องจากขาดการบริหารจัดการที่เหมาะสม ประกอบกับการยังมีหนี้สินที่ยังไม่ก่อให้เกิดรายได้ อันเป็นผลมาจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา
3. ขาดความรู้ความสามารถ ในด้านการบริหารจัดการ ที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม